

Gemeente van Christus,

Een bijzondere zondag halverwege de Paastijd, de feestelijke viering van het 40 jarig jubileum van Ronald Buijk onze koster-beheerder. Eerlijk gezegd voelt het een beetje vreemd Ronald, dat je hier zo vooraan zit, ik raak een beetje van slag, meestal ben je ergens bij de deur met de koptelefoon op om de dienst te volgen. En als de dienst is afgelopen, dan sta jij meestal bij de deur in de hal en als ik er dan uitloop en ik loop langs jou heen dan kijk ik soms zo stiekem even op mijn horloge of de dienst niet te lang heeft geduurdwant dan krijg ik daar aanmerkingen over. Jij ziet dat gebueren, en als we dan binnen de tijd zijn gebleven dan zeg jij weleens ... 'netjes'.... en dan ben ik helemaal gerust. Dus maar niet te lang preken ... denk ik.

De koster als de deurwachter. Hier ligt een mooi bruggetje naar het evangelie, daar gaat het ook over een deur en een deurwachter. Ik ben de deur, zo vertelt het evangelie van de goede herder.

Ik doe als het donker is de deur niet meer open, hoorde ik iemand bij een huisbezoek zeggen, je hoort tegenwoordig zulke rare verhalen, ik knik, ja, je hoort zulke rare verhalen tegenwoordig. En ik stap weer op de fiets op weg naar een andere deurzo gaat de dominee voorbij Het spookt toch nog even door mijn hoofd 'je hoort zulke rare verhalen tegenwoordig'. Waar kun je nog veilig en rustig leven? Met de deur op slot zijn we toch bang ... achter de gesloten deur horen we 'rare verhalen'. Is er dan nergens een plaats van geborgenheid? Misschien moet er een extra slot op de deur? We hebben onze buurtapp en een wijkagent ... maar toch echt veiliger zijn we ons niet gaan voelen.

Ik sta bij een volgende deur: 'ik kom de deur niet meer uit', zegt een vrouw, ik kan het niet meer, en er komt ook niemand bij mij aan mijn deur'. Komt hier niemand aan de deur?, vraag ik. Nou ja soms, als ze wat van je moeten. Een deur is belangrijk, een deur om achter te schuilen, om je veilig te voelen, maar andersom ook een deur om juist open te doen, om contact te hebben, om uit te gaan om je vrij te voelen. Voorwaar, voorwaar ik zeg u, - zegt Jezus - ik ben de deur ...als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden en hij zal ingaan en uitgaan en weide vinden. Johannes gebruikt dat bekende beeld van een schaapskooi, de herder roept bij de deur van de schaapskooi zijn schapen bij name en hij leidt ze naar buiten.

Als de deur tussen twee mensen open gaat, horen mensen hun naam, horen ze wie ze werkelijk zijn, ze worden gekend, ze zijn niet langer opgesloten in zichzelf, maar je naam wordt genoemd, ik ken jou, vindt een ontmoeting plaats die je bevrijdt uit de gesloten cirkel van je bestaan. 'Hij roept zijn schapen bij name en voert ze naar buiten'. Eerlijk gezegd dacht ik eerst wat moet ik ermee met zo'n uitspraak 'ik ben de deur' maar het is een prachtig beeld. Er is in ons bestaan een opening, de cirkel van het leven is niet geheel gesloten, er is een deur en dus een mogelijkheid tot opening, tot ontmoeting, tot vrijheid. En om te schuilen ... een schuilplaats. Soms hoor je wel eens iemand zeggen of je voelt het bij jezelf - 'ik heb geen keus', 'ik sta met mijn rug tegen de muur'. We herkennen de onmacht, die er soms kan zijn mensen staan soms en met de rug tegen de muur. En dat is het moeilijk, want je kunt geen kant op. En misschien moet je wel zeggen staan we niet allemaal met ons rug tegen de muur? Maar met je rug tegen de muur, klinkt vanachter de horizon van het bestaan een op het eerste gehoor vreemde stem, de stem van een boodschapper, een herder, een woord uit de bijbel, voorwaar, voorwaar ik zeg u, jij met je rug tegen de muur ik ben de deur ... je mag ingaan en uitgaan en weide vinden. Het is op het eerste gehoor een vreemde stem, wat moet je er eigenlijk mee ... maar gaandeweg kun je het gevoel krijgen dat die vreemde woorden misschien iets met jou te maken hebben dat ze jou aanraken. Ik ben de deur in die muur want Ik ben gekomen opdat zij leven in overvloed hebben.

Dat is het geheim van Pasen dat wij zondag aan zondag vieren met de koster bij de deur'ik ben de deur', er is een opening je bent bij je naam geroepen, je bent herkent, erkent in wie je bent, wie je mag zijn met alles erop en eraan.

Dat is een vreemd woord uit de hemel. Maak daarom - zo zegt Mozes tegen het volk - een altaar van aarde. Wij leven met een woord uit de hemel, wij leven met een verborgen Aanwezige, wij leven met een open mogelijkheid, wij leven met een 'en toch' en toch zijn kwetsbare mensen kostbaar voor God dat is leven met een woord uit de hemel. Maar leven doe je ...op aarde hier en nu, tussen verleden en toekomst, tussen je achtergrond en je onbekende mogelijkheden. Leven doe je op aarde. Maak daarom een altaar van aarde. Reserveer een stukje van de aarde, om daar met elkaar het woord van de hemel te zoeken, te horen, te vieren. Reserveer een stukje van de aarde, van je aardse leven voor je binnenkant, voor je ziel, voor een woord uit de hemel. En stel -om dat stukje aarde te beheren- een koster aan die de wacht houdt bij de deur een open plek om te oefenen in ontvakelijkheid voor dat vreemde woord van de Eeuwige Er is een opening, er is ruimte ... ik ben de deur wanneer iemand door mij binnenkomt zal hij ingaan en uitgaan en weide vinden. om te leven in gehoorzaamheid en vreugde om deuren naar elkaar te openen om leven met elkaar te delen. Amen.